

РЕШЕНИЕ

№ 1236

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11565** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 20174480/20.08.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав по НАХД № 20325/2019г. е отменено Наказателно постановление /НП/ № 46/2019 от 09.04.2019г., издадено от председателя на Патентно ведомство /ПВ/, с което на [фирма] на основание чл.81, ал.1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО от 1999г., отм./ е наложена имуществена санкция в размер на 2300 лева за това, че използва в търговската си дейност по см. на чл.13, ал.2, т.2 ЗМГО /отм./ като предлага за продажба стоки – диоптрични очила, означени със знаци „ВОССАСИО“, сходни на регистрираната за стоки и услуги от клас 25 на МКСУ марка рег.№ 74392 – словна, със срок на закрила до 02.03.2022г., а на основание чл.81, ал.5 ЗМГО /отм./ стоките са отнети в полза на държавата за предаване за унищожение. Срещу решението е подадена касационна жалба от административнонаказващия орган /АНО/ като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и вместо това – потвърждаване на НП. Касаторът сочи, че в подкрепа на възприетата от съда теза на наказаното лице, че стоките се държат за резервни части, по делото не са представени доказателства. На следващо място сочи, че достъп до склада имат и външни лица, което опровергава възражението, че там не се извършва търговска

дейност. На трето място се привежда аргумент, че дружеството не представя документ за произход на стоките, а лицензионното споразумение е с изтекъл срок и е сключено между други лица. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание поддържа изложеното в жалбата и направеното с нея искане чрез юрк.Б., който възразява срещу прекомерността на заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касационното оспорване [фирма], в писмен отговор по жалбата оспорва нейната основателност. В съдебно заседание чрез адв.Д. моли обжалваното решение да бъде оставено в сила по съображения изложени в писмена защита, която представя.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед № 403/10.08.2018 г. на председателя на ПВ на експерти от ПВ било наредено да извършат проверка в търговски обекти, сред които и този, находящ се в [населено място], [улица]. Проверката била инициирана от [фирма], подало сигнал до ПВ за това, че търговското дружество [фирма] предлага за продажба стоки - очила и аксесоари за тях, означени със знаци „В.” и „ENNI M.”, които нарушават правата на маркопритежателите, тъй като ги използват без съгласието на притежателя им [фирма].

На 09.10.2018 г. била извършена проверка в търговски обект, находящ се в [населено място], на [улица], ет. 2, стопанисван от дружеството [фирма], с управител И. Г. П. - С.. При проверката се установило, че в търговския обект се съхраняват диоптрични очила, означени със знаци „В.”, които са сходни на регистрирана марка с рег. № 74392 - словна, която е за стоки от клас 9 МКСУ със срок на защита до 02.03.2022г. без съгласието на притежателя на марката [фирма]. На място проверяващият е констатирал, че посочените по-горе стоки са изложени на рафтове в кутии. От страна на управителя на стопанисващото търговския обект дружество, не са представени документи, удостоверяващи връзката между откритите стоки и притежателя на търговската марка. Проверяващият приел, че е налице такова сходство между откритите в склада стоки и тези от списъка на регистрираните марки с рег. № 74392, че същото създава вероятност от объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знаците, поставени върху стоките с регистрираната марка с рег. № 74392. С. марка с рег. № 74392 „В.” е заявена и регистрирана по национален ред на 02.06.2010г., със срок на защита до 02.03.2022г. като същата е с притежател [фирма]. Поради описаните констатации проверяващият приел, че от страна на [фирма] е извършено нарушение на чл.81, ал.1 ЗМГО, поради което на същата дата - 09.10.2018г. е съставил Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ в който описал горепосочените констатации, които определил като нарушение на чл.81, ал.1 ЗМГО. Въз основа на АУАН било издадено и процесното НП.

Установено по делото е също така, че на 02.10.2002г. е сключено лицензионно споразумение между „Б. К. ШИ ДУ К. Л. [фирма] „МЕГАОПТИК - И. С.” със срок на действие 10 години, по силата на което на „ [фирма] се предоставя лиценз за търговска марка В..

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд е обосновал извод за незаконосъобразност на НП като издадено при неправилно приложение на материалния закон поради недоказаност на основанието и целта, за които се държат стоките в процесния склад, с оглед което недоказано се явява и твърдението на АНО за използване на стоките по см. на чл.13, ал.2 ЗМГО.

Решението е неправилно.

На първо място следва да се посочи, че в ДВ, бр.98 от 13 декември 2019г. е обнародван Закон за марките и географските означения, с § 4 от Преходните и заключителни разпоредби, на който, се отменя Законът за марките и географските означения обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; попр., бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 28, 43, 94 и 105 от 2005 г., бр. 30, 73 и 96 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 36 от 2008 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 19 и 80 от 2010 г., бр. 54 от 2011 г., бр. 58 от 2016 г., бр. 58 и 85 от 2017 г. и бр. 61 от 2018 г.

Съгласно чл.13, ал.1 ЗМГО /отм./, действал към датата на извършване на проверката и откриване на нарушението, правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност знак, който: 1. е идентичен на марката за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана; 2. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността или сходството на стоките или услугите на марката и знака съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката; 3. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 21.08.2005 г.) е идентичен или сходен на марката за стоки или услуги, които не са идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило.

Според ал.2 на с.р. използване в търговската дейност по смисъла на ал.1 е: 1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; 2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3. вносът или износът на стоките с този знак; 4. използването на знака в търговски книжа и в реклами.

Аналогично е уредено съдържанието на изключителното право върху марка в чл.13 от действащия закон.

В конкретния случай е безспорно установено, че в търговския обект, стопанисван от санкционираното дружество, при извършената проверка са открити диоптрични очила, означени със знаци „В.”, които са сходни на регистрирана марка с рег. № 74392 - словна, която е за стоки от клас 9 МКСУ със срок на защита до 02.03.2022г. и притежател [фирма]. Стоките са изложени на рафтове в кутии, не са представени доказателства, удостоверяващи връзката между откритите стоки и притежателя на търговската марка.

Не е спорно, че санкционираното дружество е търговец, регистриран по националното

законодателство и извършва търговска дейност със стоки от вида на процесните, за което свидетелства и представеното лицензионно споразумение, сключено между „Б. К. ШИ ДУ К. Л. [фирма] „МЕГАОПТИК - И. С.“ със срок на действие 10 години, по силата на което на „ [фирма] се предоставя лиценз за търговска марка В..

Както се посочи по-горе, разпоредбата на чл.13, ал.2, т.2 ЗМГО гласи, че използване на марката е налице, когато стоките с конкретния знак се предлагат за продажба, пускат се на пазара или се съхраняват с тази цел. Т.е. достатъчно е стоките да бъдат съхранявани с цел продажба, за да е налице използване на марката по см. на закона, с оглед което е без значение обстоятелството дали стоките са предлагани за директна продажба в процесния търговски обект – склад, стопанисван от санкционираното дружество. Не могат да бъдат споделени изводите на съда, че целта, за която се съхраняват стоките е недоказана и че това може да бъде всяка цел, вкл. за осигуряване на резервни части – извършването на такъв вид дейност не следва да бъде презумирано, а от друга страна противоречи на икономическата логика разглобяване на готови очила/рамки за осигуряване на резервни части. Количественият критерий, използван от съда за обосноваване на изводите му, не е елемент от фактическия състав на нарушението, от друга страна. Той бива използван в други производства по ЗМГО, но няма отношение към конкретния казус. Целта, за която са съхранявани стоките, а именно за продажба, се установява освен по логически път, и от обясненията на управителя на санкционираното дружество, дадени на проверяващите, а именно, че отдавна предлага за продажба процесните стоки. Нещо повече – не са представени и документи за придобиването на стоките.

Приложеният санкционен състав по чл.81, ал.1 ЗМГО /отм./ предвижда, че лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл.13 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 500 до 1500 лв., а едноличните търговци и юридически лица - с имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв.

В случая фактите по делото установяват по несъмнен начин използването на процесните стоки по см. на чл.13 ЗМГО /отм./, а търговецът не е представил доказателства нито пред АНО, нито пред решаващия съд за това, че използването се осъществява със съгласието на притежателя на марката. Последица от извършването на нарушението по чл.81, ал.1 ЗМГО /отм./ е отнемане на стоките в полза на държавата и предаването им за унищожаване – чл.81, ал.5 ЗМГО /отм./.

Аналогично чл.127, ал.1 от действащия ЗМГО предвижда, че лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл.13, ал.1 и 2 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв., т.е. наказуемостта на деянието не е отпаднала като не е налице по-благоприятен закон.

Въз основа на изложеното настоящият състав приема, че обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено, а отмененото с него НП – потвърдено като законосъобразно издадено.

При този изход на спора на касационния жалбоподател се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции в общ размер на 160 лева, определен на основание чл.27е НЗПП вр. чл.63д, ал.4 вр. ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 ЗПП.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20174480/20.08.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав по НАХД № 20325/2019г. и вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 46/2019 от 09.04.2019г., издадено от председателя на Патентно ведомство, с което на [фирма] на основание чл.81, ал.1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО от 1999г., отм./ е наложена имуществена санкция в размер на 2300 лева за това, че използва в търговската си дейност по см. на чл.13, ал.2, т.2 ЗМГО /отм./ като предлага за продажба стоки – диоптрични очила, означени със знаци „ВОССАСИО“, сходни на регистрираната за стоки и услуги от клас 25 на МКСУ марка рег.№ 74392 – словна, със срок на закрила до 02.03.2022г., и на основание чл.81, ал.5 ЗМГО /отм./ отнема гореописаните стоки в полза на държавата, които се предават за унищожаване.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Патентно ведомство сумата в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.